

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Vývoj chápání pojmu volný čas v Československu v letech 1960-1989*

Autor: *Ludmila Smrtová*

Autorka si vybrala z témat nabízených vedoucím práce poměrně obtížné téma. Původním cílem – podle představy vedoucího práce – měla být analýza základních pramenů ze sociologie, případně pedagogiky volného času z 60. – 80. let 20. století, v nichž se odráží vývoj chápání pojmu volný čas. Autorka si toto zadání poněkud – a zřejmě s ohledem na rozsah bakalářské práce oprávněně – zjednodušila a stanovila si za cíl *hledání společných názorů a vymezení volného času, jeho aktivit a chápání* mezi autory tehdejšího Československa (srov. s. 6). V tomto zjednodušení zadání a pak i v samotné realizaci se tak téměř zcela ztratila základní otázka, *zda a jak* se v rozmezí sledovaných 30 let *vyvíjel* pohled odborníků, příp. veřejnosti na fenomén volného času. V předložené práci najdeme poměrně rozsáhlé pasáže o významných dobových faktorech prožívání volného času, tedy včetně těch, které patrně podminily změny v chápání volného času v 60. letech a začátkem 70. let (snížení týdenní pracovní doby na 42,5 hod., vznik víkendu, nové technické možnosti v domácnosti a ve volném čase, závisející na zvyšující se hmotné životní úrovni). Z práce však nelze vůbec vyčíst, zda došlo k nějakému dalšímu posunu v době tzv. normalizace, tedy v 70. a v první polovině 80. let 20. století. Je pravda, že od konce 70. let přestal být fenomén volného času v centru zájmu odborníků. Přesto lze najít autory i z této doby (např. Bláha, Brindza). Je škoda, že autorka použila pouze tři prameny z 80. let 20. století.

Po stránce vnějšího vzhledu je práce kvalitní. Z hlediska formálního však vykazuje určité nedostatky, zejména v práci s literaturou: autorka velmi často používá jazyku původních pramenů, takže přejímá dobové klišé, ačkoli většinou tyto věty neuvádí v uvozovkách jako přímou citaci (např. na s. 18). V úvodu sice autorka uvádí, že si je tohoto problému vědoma. Přitom se mu však nevyhne ani v těch případech, kdy by to neměl být problém (výrazy jako např. „buržoazní“ – s. 11, „západní“ – s. 12, „výrobní síly“ – s. 16 a 18).

Po stránce jazykové je práce na velmi dobré úrovni. Je psána sice jednoduchým slohem, ale poměrně živě. Překlepy a chyby v interpunkci se objevují pouze ojediněle.

Hodnocení práce po stránce obsahové je poměrně obtížné. Na jedné straně je třeba uznat, že autorka prostudovala základní dobovou odbornou literaturu (alespoň tu z 60. let a ze začátku let sedmdesátých). Ale její využití je poměrně „ploché“. Autorka se pouze na jednom místě pokusila o určité srovnání názorů jednotlivých odborníků (s. 12). Jinak uvádí definice a dobové interpretace jako fakta a dál je nesrovnává. Nejzávažnější chybou je ovšem již zmíněné nerefléktované a neaktualizované přejímání obsahu celých odstavců (to neznamená, že by byly doslova opsané) a absence vývojového aspektu (chybějící srovnání 60., 70. a 80. let). Práci tedy hodnotím jako průměrnou.

Vzhledem k omezeným možnostem studentky konzultovat tuto práci, považuji předložený text za přiměřený výsledek autorčina úsilí a **doporučuji** jej k obhajobě. Konečné hodnocení práce závisí na výsledku obhajoby. Navrhuji, aby komise posuzovala tuto práci v rozmezí známek **velmi dobře** a **dobře**.

Praha, 12. května 2012

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
vedoucí práce